

○ ترجمه محمود رجبی

تعاونی‌ها در برخی از مؤسسات آموزشی منطقه آسیا

قسمت دوم

* سنگاپور

اولین تعاونی دانشگاهی سنگاپور در سال ۱۹۶۹ در «دانشگاه ملی سنگاپور» تأسیس و شروع به کار نمود. از آنجا که این کشور دارای تعداد بسیار محدودی دانشگاه می‌باشد، نسبت به دیگر کشورها و با شناسایی (معرفی) بخشی مجزا برای تعاونی‌ها تحت عنوان «تعاونی‌های دانشگاهی» استراتژی متفاوتی را پذیرا گردید. به موجب همین برنامه، تعاونی‌های موسوم به «NUS» در قالب تعاونی‌های تشکیل شده در مقاطع راهنمایی و دبیرستان و همزمان با «مراکز آموزشی پلی تکنیک» به صورتی منسجم فعالیتهای مشترکی را سامان دادند. هم اکنون تعداد ۱۱ تعاونی آموزشی از این دست مشغول کار و تلاش هستند.

به طور طبیعی، مدارس و دبیرستانها، دارای یک فروشگاه تعاونی هستند، همچنین دانشکده‌های پلی تکنیک، توانسته‌اند با بازگشایی تعدادی فروشگاه در شعب تحت نظارت اتحادیه تعاونی مرکزی، اقدام کرده‌اند. فعالیت تجاری (داد و ستد) و اصلی این تعاونی‌ها، با ایجاد کتابفروشی، فروشگاهها و در خصوص تعاونی‌های NUS و نیز تأسیس یک «مرکز آموزش» و نیز طرح جامع خریدهای کلی‌تر سازمان، تداوم یافته‌اند.

«کمیتة نظارت بر بخش تعاونی‌های دانشگاهی»^(۱) که تحت نظر «اتحادیه ملی تعاونی‌های سنگاپور»^(۱۰) (SNCF) تشکیل و آغاز به کار نموده است، به عنوان یک کانون مرکزی، خط مشی‌های نوینی را در خصوص ارائه و تنظیم عملیات مشترک

خرید، پی ریزی کرده است. «CCSC» به عنوان یک سازمان (نهاد) مجزا از تعاونی مصرف اصلی (مرکزی) که به نام NTUC و با قیمت‌های عادلانه‌تر به کار و تلاش مشغول است، به فعالیت ادامه داده و باید از آن به عنوان محور اصلی کارهای تجاری بازرگانی یاد نمود.

همزمان با تشکیل تعاونی‌های جدید، اتحادیه مورد اشاره، در ارتباط با مؤلفه تجارت، گسترش برنامه‌هایی جاه طلبانه را در دستور کار خود قرار داده است. همایش ملی برگزار شده در سال ۱۹۹۵، سیمای ویژه سال ۲۰۰۰ را از برنامه‌های تعاونی، ترسیم نموده است که به سهم خود و با اشتیاق تمام از سوی «CCSC» تعقیب گردیده است. این حرکت، نه تنها دستور جلسه همایش تعاون را شامل می‌شود، بلکه راهبردهای اجتماعی برای نسل جوان را هم اعلام نموده است.

* سریلانکا

تعاونی‌های آموزشی در سریلانکا، متعاقب ایجاد دگرگونی و تبدیل تعاونی‌ها از «سیستم تعاونی‌های اعتبار» در سال ۱۹۰۷ ظهور یافتند. تعاونی‌های آموزشی در سال ۱۹۲۴ و با حمایت «دپارتمان آموزش» معرفی و آغاز به کار کردند. حتی قبل از به رسمیت شناختن تعاونی‌های آموزشی، اولین تعاونی‌های آموزشی در مقطع دبیرستان در سال ۱۹۲۷ سازماندهی و تشکیل گردید. این قبیل شرکتها، به عنوان «شرکت تعاونی جوانان» و یا «مرکز تأمین خدمات تعاونی‌های آموزشی» شناخته می‌شوند و هدف عمده (اصلی) از تشکیل آنها، ایجاد حس مسئولیت برای انجام کار و فعالیت در حیطه تعاون و تعاونی‌ها بوده است.

تا سال ۱۹۴۲، تعداد تعاونی‌های آموزشی بالغ بر ۳۲ واحد برآورد شد که این رقم هم در سال ۱۹۶۸ به تعداد ۲۰۲۲ واحد افزایش یافت که در مجموع رقمی معادل ۲۲۷۱۰۰ نفر عضو را تحت پوشش قرار می‌داد. در حال حاضر، این تعداد به

۷۷۹ واحد کاهش یافته، اما تعداد ۲۶۹۰۰۰ عضو را تحت پوشش دارد. از بین تعداد کل تعاونی‌های موجود در کشور، ۹/۲ درصد از کل مجموعه را تعاونی‌های آموزشگاهی در بر می‌گیرند. البته این رقم در بر گیرنده آن دسته از تعاونی‌هایی (فاقد تحرک و فعالیت) که در یک طبقه‌بندی مجزا مورد شناسایی قرار گرفته‌اند و یا به طور کلی فعالیتهای آنان عملاً متوقف و یا منحل شده‌اند، می‌باشد.

از یک دیدگاه تعاونی‌های آموزشگاهی در سریلانکا، فعالیتهای خویش را در قالب «تعاونی‌های چند منظوره» در آن کشور، شروع نموده‌اند. طرح‌های پس انداز در ابتدا به نام «بانک پس انداز پستی» که بعداً به بانک «پس انداز ملی» تغییر نام داده کار خود را آغاز نموده است.

اداره کتابفروشی‌ها و بوفه‌های مواد غذایی در زمره فعالیتهای عام مشترک محسوب می‌شوند که در عین حال، بعضی از تعاونی‌ها به ارائه خدمات آرایشی و نیز مشغولند. در خلال دهه ۱۹۶۰ و دهه ۷۰ مزارعی هم تحت پوشش تعاونی‌های آموزشگاهی ایجاد و بهره‌برداری از آنها آغاز گردید.

در ابتدای امر، تعاونی‌های آموزشگاهی در قالب دو نوع خاص به ثبت رسیده و مورد شناسایی رسمی قرار گرفتند. این موضوع اساساً مرتبط با خردسالانی بود که دارای حداقل سن جهت عضویت در این تعاونی‌ها، یعنی ۱۸ سال تمام، هستند. بعضی از مدارس راهنمایی در این طبقه‌بندی نمی‌گنجد. در چنین مواردی، که تعداد حداقل بزرگسالان عضو از رقم ۱۰ نفر تجاوز نماید، مؤسسه ثبت شرکتها، تعاونی را به رسمیت شناخته و اجازه می‌داد که به عنوان «تعاونی» به کار و فعالیت بپردازند. این نقیصه (امر خلاف قاعده)، در قانون جدید تعاون مصوب سال ۱۹۷۲، اصلاح گردید.

گروه‌های اصلی اعضاء در تعاونی‌های آموزشگاهی، در واقع دانشجویان و استادان می‌باشند. همراه با تغییر و تحولات

مربوطه محسوب می‌شود. در سال ۱۹۷۰، دولت با اشاعه دیدگاهی مثبت نسبت به تعاونی‌ها، شرایطی را اعلام نمود که بر مبنای آنها تعاونی‌های آموزشگاهی به نوعی تشویق به ادامه کار و فعالیت می‌شوند. فعالیتهای تولیدی از قبیل مزرعه داری (کشاورزی)، نیز بعداً به خیل فعالیتهای آموزشگاهی، افزوده گردیدند. این اقدام به منظور مقابله با رکود فزاینده در سطح کشور بود. در همین راستا، اصول نهضت تعاون به عنوان راهبردی اساسی در مؤسسات آموزشی شناخته شد. همچنانکه امروزه، این کار به نوعی مقاومت و ایستادگی مبدل شده است. بدین ترتیب، کودکان از سن ۶ تا ۱۰ ساله، نقش بسیار مهمی در این گونه تعاونی‌ها ایفا می‌نمایند. مؤسسات آموزشی، از تعاونی‌های آموزشگاهی به مثابه اهرم‌هایی آزمایشی که کار آموزش و تعلیم اعضاء را نیز بر عهده دارند، بهره می‌برند. امروزه و در ارتباط با فعالیتهای تجاری،

سیاسی در سال ۱۹۷۰ و اصلاحات بعدی در قانون و آیین‌نامه‌ها تعدادی از اساتید (معلمین) و دانشجویان در قالب یک «کمیته مدیریت» سازمان یافتند. کمیته مورد اشاره نسبت به انتخاب یک رئیس که عموماً می‌بایست دانشجو باشد، همت می‌گمارد. یک استاد (معلم) نیز طبیعتاً به عنوان خزانه دار انتخاب می‌شود. این عمل، به منظور جلوگیری از نوعی «از هم گسیختگی» فعالیتهای دانشجویان در شرف فارغ التحصیلی، صورت گرفته است.

تعاونی‌های آموزشگاهی در سریلانکا، رابطه‌ای متغیر با «دپارتمان آموزش» که عاملی مهم برای سلامت این قبیل تعاونی‌ها شناخته می‌شود، داشته‌اند. «دپارتمان تعاونی‌ها» و «سازمان تعاون» سعی به جهت دهی سیاستگذاران، در «دپارتمان آموزش»، داشته‌اند. و آموزش و تعلیم اساتید (معلمین) نیز بر مبنای شعار همیشگی یعنی، «گسترش تعاونی‌های آموزشگاهی» در زمره مهم‌ترین فعالیتهای

بسیاری از تعاونی‌های آموزشی، برنامه‌های مزرعه داری و کشاورزی را عملاً متوقف کرده‌اند. تعداد کمی از تعاونی‌های آموزشی در واقع در خصوص تأمین نیازمندی‌ها و تغذیه با این حال، اقداماتی را شروع نموده‌اند. با توجه به کمبود نیروی انسانی و کاهش سرمایه، آنها قادر به گسترش تعاونی‌ها نیستند!

دولت با بهره‌برداری بهینه از خدمات این تعاونی‌ها، نسبت به تأمین و توزیع غذای گرم نیم روزی بین دانش‌آموزان مدارس، اقداماتی را صورت داده است. این تعاونی‌ها همچنین در خصوص ارائه طرح‌های تغذیه برای بچه‌ها فعال بوده و دولت نیز در خصوص به جبران هزینه‌ها کمک‌هایی در اختیار آنان گذارده است. «شورای ملی تعاونی‌های سریلانکا»^(۱۱) و «مؤسسه تعاون» به آموزش اعضاء تعاونی‌ها همت گماشته‌اند و در کنار همین اقدام مثبت، «کمیته اعضاء» به گسترش کمی و کیفی تعاونی‌های آموزشی پرداخته است.

* تایلد

دانشگاه «کازت سارت Kaset star» در سال ۱۹۵۶ نسبت به تأسیس اولین تعاونی مصرف دانشگاهی اقدام نمود و اولین تعاونی پس انداز و اعتبار نیز در یک دانشگاه در سال ۱۹۵۹ تشکیل شد. این دانشگاه همچنین، دیارتمان ویژه‌ای جهت انجام مطالعات تعاونی را پی ریزی نمود. این طرح آزمایشی، موجب پیدایش دو جریان تعاونی در دانشگاهها گردید. در حال حاضر تعداد تعاونی‌های اعتبار و پس انداز در دانشگاهها نیز رقم ۱۸ را نشان می‌دهد.

درست همانند دیگر کشورها، تعاونیهای مصرف دانشگاهی، نسبت به تأسیس و راه اندازی فروشگاههای لوازم التحریر و نوشت‌افزار، عکس و تصویر برداری، و در پاره‌ای موارد اغذیه فروشی هم اقدام نموده‌اند. عضویت در این قبیل تعاونی‌ها نیز به صورت مختلط بوده و ترکیبی از دانشجویان دانشکده و کارکنان (مستخدمین) را در بر می‌گیرد. در زمینه مدیریت تعاونی‌ها نیز دانشجویان نقشی

بلحاظ تاریخی، اصولاً تعاونی‌های دانشگاهی تحت شرایط اقتصادی اجتماعی و آموزشی متفاوتی، به منصفه ظهور رسیده‌اند. این تعاونی‌ها با تأکید بر اهداف اقتصادی، اجتماعی و یا آموزشی مخصوص به خود، تشکیل و سازمان یافته‌اند. آنها به جریانات اصلی نهضت تعاون در جوامع خویش وابسته‌اند و البته به غیر از مورد ژاپن، در دیگر کشورهای قاره، هرگز به عنوان یک نهاد کامل و مستقل مطرح نبوده‌اند.

کلیدی ایفا می‌نمایند.

.. میزان و قدرت خرید جمعیت هدف در مؤسسات آموزشی.

.. فضای اقتصادی و قوانین مرتبط با تعاونی‌های دانشجویی و (دانش آموزی).
.. نحوه برقراری ارتباط با بخش عمده‌ای از تعاونی‌های مصرف.

در بسیاری از کشورهای در حال توسعه آسیا، و در غیاب هر طرح اعتباری یا سیستم‌های دولتی حمایت کننده، حداقل نیمی از دانشجویان وابسته به امکانات خانوادگی هستند. بنابراین، اندازه (وسعت) جامعه در توانمندی این گونه تعاونی‌ها، نقشی حساسی‌ای دارد. در مقایسه، تعاونی‌های دانشگاهی از قدرت خرید به مراتب بیشتری برخوردارند، اگرچه جمعیت در این جوامع محدود می‌باشد.

ژاپن بیشترین تعداد، دانشگاهها در کشورهای منطقه را دارد و در همین راستا، بالاترین رقم (۲۰۳) تعاونی‌های دانشگاهی در سطح منطقه را پوشش می‌دهد و تعداد اعضاء آن به تنهایی رقم ۱/۲۴ میلیون نفر را نشان می‌دهد. از طرف دیگر، تعداد ۲ دانشگاه در سنگاپور وجود دارند از این رو تعداد دبیرستانها روی هم رفته و به خودی خود، فاقد استحکام و ظرفیت لازم جهت راه اندازی یک نهضت مستقل تعاونی می‌باشد. و با توجه به افزایش جمعیت و همچنین ظرفیت محدود برای افزایش عضویت در تعاونی‌ها، اصولاً نهضت تعاون دانشگاهی (آموزشگاهی) با مشکل جدی رو به رو است. اندونزی، امکانات فراوان و بالقوه‌ای داشته و این در حالی است که این کشور هم

متعاقب برگزاری همایشی که از سوی «ICAROAP و NFUCA» برای اولین بار در سال ۱۹۸۹ و به عنوان دستاورد اولین «همایش ملی تعاونی‌های دانشگاهی» انجام گرفت. مرحله تحکیم و تثبیت تعاونی‌های دانشگاهی هم تحقق یافت و به عنوان نتیجه‌ای که از مرحله فوق الذکر به دست آمد، «اتحادیه تعاونی‌های مصرف تایلد»^(۱۲) در مؤسسات آموزشی، (TCFE) در سال ۱۹۹۴ تأسیس گردید.

تایلند در رابطه با پیشینه (سوابق) فعالیت‌های مشترک در تعاونی‌های فعال در مؤسسات آموزشی از سال ۱۹۹۴ یعنی زمانی که چهار تعاونی دانشگاهی در مورد تهیه و توزیع کتاب و نوشت‌افزار با یکدیگر متحد و در واقع در هم ادغام شدند. «TCFE» عملیات خرید مشترک را البته در مقیاسی نسبتاً محدود آغاز نمود و در زمینه تأسیس یک انبار مرکزی، اقداماتی خاص را انجام داد. به عنوان کشوری دارای بازار مصرفی متلاطم و شدیداً متغیر، پدیده‌ای است که تنها تعداد بسیار کمی «شرکت‌های مصرف کننده»، در نهایت قادر به ادامه حیات خواهند بود. بنابراین، حجم درخواستها (تقاضاها) عملاً به صورت اصلی مسلم و کلیدی برای تغییر و تحولات در قیمت‌های رقابتی ایفاگر نقشی تأثیر گذار بوده است. این تعاونی‌ها تاریخی درخشان را دارند.

۴- وضعیت (ساختار) تعاونی‌های دانشگاهی

اوضاع کلی تعاونی‌های دانشگاهی در منطقه، به سه عامل بستگی تام دارد:

شکست و از هم پاشیدگی شرکت می‌گردد. به این ترتیب می‌بینیم که «قانون» جوهره اصلی عملیات تعاونی نسبت به عملکرد سنتی آن، محسوب می‌شود. در همین راستا، ارتقاء سطح پیمانهای مستحکم و قوی برای بقاء و رشد و گسترش تعاونی‌ها در کنار حفاظت و پاسداری از حقوق مصرف‌کنندگان که علاوه بر داشتن مالکیت مؤسسه، مدیریت اجرایی آن را هم عهده دار می‌باشند و نیز در وضعیت ناشی از محدودیت موجود در تعاونی‌های مصرف به ویژه در ارتباط با انجام معاملات صرفاً با اعضای تعاونی، تعاونی‌های دانشگاهی نسبت به جوامعی که در آن تعاونی‌ها مبتنی بر فعالیت‌هایی است که به عنوان تجارت ثابت و نسبتاً منسجمی به کار خود ادامه می‌دهند، از شان و موفقیت به مراتب بهتری سود می‌برند.

محیط‌های اقتصادی در مقایسه، نفوذ کمتری برای موفقیت تعاونی‌های آموزشگاهی دارند، چرا که این قبیل انستیتوها، محدوده‌ها امکانات کمتری را در اختیار دارند و به همین نسبت مشتریانی تقریبی. در این مورد، موضوع رقابت از جانب بخش خصوص در حاشیه قرار دارد. صرف مسئله انحصاری بودن محیط‌های آموزشی به خودی خود، محدود کننده کسب و کار به طور عام می‌باشد. قدرت خرید جوامع دانشگاهی خود به نوعی در تعیین میزان تجارت تأثیر گذار خواهد بود. در مورد هند و یا ویتنام که به تازگی وارد این نهضت گردیده است، در مورد تجارت از ظرفیت تجاری محدودتری برخوردارند، در صورتی که کشوری شبیه مالزی به مراتب از امکانات و توانمندی‌های بهتری برخوردار می‌باشد.

به منظور مشخص شدن این فرآیند، تایلند مصمم به برنامه ریزی جهت عملیات خریدهای مشترک با دیگر انستیتوها و جوامع منبعث از تعاونی‌های مصرف گردیده است.

لیکن، کشورهایی شبیه سنگاپور و ویتنام در زمینه رقابت با بنگاه‌های تجاری

چارچوب و ساختار اصلی تعاونی‌های دانشگاهی می‌باشد. کشورهایی نظیر فیلیپین و مالزی تحت تأثیر محدودیت سنی، قرار دارند و از این رو، حاکمیت دانشکده و نیز کارکنان مؤسسه را مجاز اعلام می‌نمایند. در مورد کره، عدم حضور قانونی حاکم و ناظر بر تعاونی‌های دانشگاهی، عملاً منجر به محدودیت عملکردها شده و به همین منوال شخصیت (هویت) حقوقی خود را از دست داده‌اند. از دیدگاه سنتی، همان گونه که در مورد تایلند دیده می‌شود، در مالزی و هند نیز در واقع اعضای ارشد، به عنوان بدنه اصلی چنین تعاونی‌هایی، به طور مستقیم در فرآیند تصمیم‌گیری دخیل هستند.

در ژاپن، به لحاظ محدودیت قانونی، معامله تنها با اعضای مجاز است که البته همین امر به خودی خود علاوه بر این که مانعی در راه داد و ستدهای تجاری تلقی می‌شود، نوعی استحکام و تقویت بنیه شرکت را به دنبال دارد. این تعاونی‌ها، اجباراً می‌بایست نیازمندی‌های اعضای را بر آورده نمایند، چرا که عدم موفقیت در ارائه خدمات با اعضای عملاً منجر به

با افزایش چشم گیر جمعیت دانشگاهی مواجه است.

دانشگاهها در فلیپین در طول بسیاری از جزایر متعلق به این کشور پراکنده و گسترده شده‌اند، اما در عین حال جمعیت نسبتاً بزرگی هم در این کشور (مجمع الجزایر) زندگی می‌کنند. تایلند تعداد ۲۷ دانشگاه سراسری و ۲۳ دانشگاه تربیت معلم دارد.

اصولاً وسعت این کشور موجب پیدایش «پیمانهای استراتژیک مشاغل تجاری» در حد امکان، در میان تعاونی‌ها دانشگاهی می‌گردد. این گونه قضایا (حکایتها) ناشی از موفقیت در امور مورد اشاره، در کشورهایی نظیر ژاپن و اندونزی با اطمینان فراوان و قابل رؤیت و محسوس است. تایلند نیز تأسیس انبارهای بزرگ دارای امکانات نسبتاً خوب رفاهی را در دست اقدام دارد. انسجام و ترکیب عمودی در سطوح ملی، موجب تقویت و استحکام نهضت، در رویارویی (مقابله) با بازار رقابت گردیده است.

مؤلفه‌های قانونی ثبت شرکتها و ناظر بر ماهیت و نوع تجارت مورد نظر اعضای

خصوصی فعال در محیط‌های دانشگاهی و یا در مجاورت آنها، به گونه‌ای کاملاً باز و مشخص عمل می‌نمایند. دیدگاه‌های مسئولان تعاونی‌ها، از جمله در مورد ویستام موجب می‌شود که تعاونی‌های دانشگاهی در یک انستیتو به ساحتی با فرآیند توسعه همراه و همیار بوده‌اند. عده‌ای از مسئولین تعاونی‌ها، انجام تجارت به صورت خصوصی در خانه‌ها را ترجیح می‌دهند.

وضعیت سیاسی در اندونزی، گسترش تعاونی‌های دانشگاهی و تبدیل آنها به یک محیط اجتماعی اقتصادی قوی، را به طور جدی با محدودیت و مانع روبرو می‌سازد. دولت استقلال نهضت را دچار محدودیت کرده است. دانشگاه پلی تکنیک فیلیپین (PUP) به عنوان یک انستیتوی علوم اجتماعی پیشرفته به گونه‌ای مد نظر قرار دارد که ارتقاء سطح تعاونی‌های دانشگاهی و نیز تغذیه مطالعاتی هر دانشکده را به کلی مجزا نموده است.

داشتن رابطه با تعاونی‌های بزرگ، از قبیل تعاونی‌های مصرف و کشاورزی موجب تقویت بیشتر و نگاه به آینده قوی‌تر در تعاونی‌های دانشگاهی می‌شود. TCFE تأیید، خود را به تعاونی‌های مصرف دیگر و انستیتوهای از قبیل Telecom و احتمالاً برخی از جامعی که بر مبنای تعاونی‌های مصرف در زمینه پیمانهای تجاری بخش خصوصی و نیز زنجیره‌ای از تعاونی‌های مصرف چند ملیتی فعالیت می‌کنند همسیر (همراه) نموده است. حداقل موضوع این است که آنها در یک منفعت رقابتی، با بنگاههای تجاری مصرف، خود را فعال خواهند دید. NEUCA یا JCCU دارای بنیانهای تجاری بازرگانی مستحکم است که موجب تقویت نهضت تعاونی‌های مصرف می‌گردد، همچنین MMFC، که یکی از اتحادیه‌های تعاونی مصرف منطقه‌ای است، خدماتی را به اعضاء خویش که در واقع تعاونی‌های دبیرستانی و دانشگاهی فعال در امر تعلیم و تربیت محسوب

می‌شوند، ارائه می‌نماید و در عین حال خدمات بازرگانی مناسبی را ساماندهی کرده و امکان بقا این گونه واحدهای تعاونی را عملاً ممکن می‌سازد.

از طرف دیگر، هند، قادر به انجام فعالیت‌های مشترک با تعاونی‌های مصرف موجود در جامعه به دلیل کاهش قدرت در رقابت نمی‌باشد.

ارتباط بین تعاونی‌های دانشگاهی و تعاونی‌های دبیرستانی در بسیاری از کشورها نزدیک نیست. جالب است که بدانیم ژاپن فاقد سیستم تعاونی‌های دبیرستانی می‌باشد. اگرچه، هند نسبت به گسترش سیستم تعاونی‌های دبیرستانی قدمهایی برداشته است، اما در خصوص تعاونی‌های دانشگاهی، عملکرد مشخصی را دنبال نمی‌کند. علیرغم این که تعاونی‌های دبیرستانی در مقوله به کارگیری و ازدیاد سرمایه و همچنین حجم فعالیت‌های تجاری بازرگانی، با محدودیت‌های روبرو هستند، معذک خریدهای مشترک و امکانات آموزشی، موجب تقویت آنها گردیده است.

نکات اجتماعی مورد توجه جامعه تعاونی‌های دانشگاهی در کنار نیل به اعتبار و حیثیت اجتماعی، ایجاد اندیشه‌های تجاری بازرگانی مناسب را به دنبال دارد، درست به همان نحو که در مورد تعاونی‌های دانشگاهی ژاپن اتفاق افتاد، تلاشهای صلح و محیط زیست، تنها یکی از خدمات ویژه آنها قلمداد می‌گردد.

کوشش‌های انجام شده از سوی تعاونی‌های دانشگاه فیلیپین، به منظور برقراری روابط نزدیک‌تر با تلاشهای دیگر تعاونی‌های ویژه نوجوانان و جوانان لزوماً موقعیتی را جهت کار با تعاونی‌های مصرف عمده، فراهم خواهد نمود. اما، گاهی اوقات این فعالیتها با مشکلاتی روبرو می‌شوند، همانند مورد اندونزی، انزوا و سیستم بسته تعاونی‌های دانشگاهی و آموزشگاهی موجب می‌شود که آنها در یک اجتماع همسو با بازار مصرف، دچار ضرر و زیان گردیده و نسبت به شرایط خاصی که احتمالاً از سوی عوامل گوناگون جامعه ایجاد می‌گردند، آسیب‌پذیر ظاهر شوند.

